Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

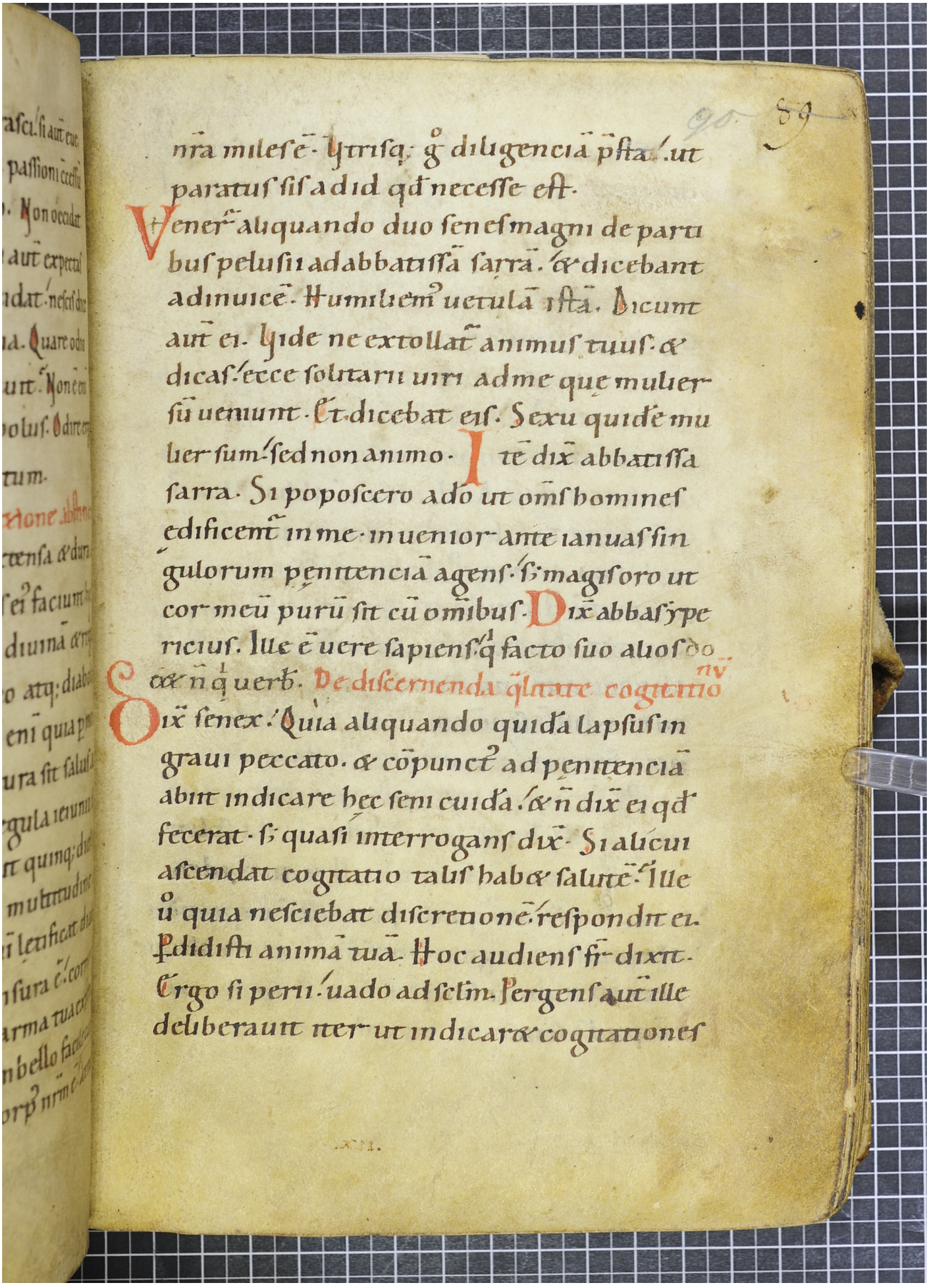

nra milesē. Utriq; g̃ diligencia p̃sta. ut
paratus sis ad id qd̃ necesse est.
Venerē aliquando duo senes magni de patri
bus pelusii ad abbatissā sarrā. & dicebant
ad inuicē. Humiliem uetulā istā. Dicunt
aut̃ ei. Vide ne extollat̃ animus tuus. &
dicas. ecce solitarii uiri ad me que mulier
sū ueniunt. Et dicebat eis. Sexu quidē mu
lier sum. sed non animo. Ite dix̃ abbatissa
sarra. Si poposcero ad̃o ut oēs homines
edificent̃ in me. inueniorq; ante ianuas sin
gulorum pēnitencia agens. si magis oro ut
cor meū purū sit cū oībus. Dix̃ abbas ypē
ricius. Ille ē uere sapiens. q̃ facto suo alios do
cēt̃ n̄ q̃ uerb̃. De discernenda q̃litate cogitatio nv
Dix̃ senex. Quia aliquando quidā lapsus in
graui peccato. & cōpunct̃ ad pēnitencia
abiit indicare hec seni cuidā. & n̄ dix̃ ei qd̃
fecerat. si quasi interrogans dix̃. Si alicui
ascendat cogitatio talis hab& salutē. Ille
ū quia nesciebat discretionē. respondit ei.
Edidisti anima tua. Hoc audiens fr dixit.
Ergo si perui. uado ad scim. Pergens aut̃ ille
deliberauit iter ut indicar& cogitationes

xii.